

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 1 năm 2016

Số 272

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tu không tiến thì phải làm sao ?
2. Duyên lành đến không nhận được tại sao ?
3. Làm sao quý thương được ?
4. Sự sáng suốt do đâu mà có ?
5. Làm sao mới được người đời kính trọng ?
6. Muốn tự sửa thì phải làm sao ?
7. Tại sao người đời thích người tu ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Manila, 22/03/98 3 :45 AM 1) Hỏi: <i>Tu không tiến thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa tu không tiến là thiếu cần mẫn và nhịn nhục. Nếu thực thi đúng hai điều kiện kể trên thì tâm sẽ yên, trí sẽ mở. Kệ : Khai thông từ phút từ giờ tịnh Thức giác tâm tư tự cảm minh Đời đạo song hành không bỏ ngõ Mê lầm giải tỏa tự tâm minh.	Manila, 23/03/98 2 :20 AM 2) Hỏi: <i>Duyên lành đến không nhận được tại sao ?</i> Đáp: Thừa duyên lành đến không nhận được tại vì thiếu tu. Kệ : Duyên lành đã đến không thu nhận Tâm động không yên khó nhận phân Trí tuệ quân bình nay chẳng có Tâm đời không hiểu lại phân vân.
Manila, 24/03/98 4 :20 AM 3) Hỏi: <i>Làm sao quý thương được ?</i> Đáp: Thừa muốn quý thương bất cứ việc gì đều phải thông cảm từ li từ tí, nhìn thấy họ là mình, thì mới quý thương được. Kệ : Thực thi rõ rệt sống chung đàng Nguyên lý khai thông trí sáng ban Tâm tương sự thành tâm dứt khoát Cần khôn vũ trụ hợp chung bàn.	Manila, 25/03/98 2 :54 AM 4) Hỏi: <i>Sự sáng suốt do đâu mà có ?</i> Đáp: Thừa sự sáng suốt, do luồng điện trung tim bộ đầu phát triển, hội nhập với trung tâm sinh lực của cần khôn vũ trụ, lượng từ bi càng ngày càng thanh nhẹ và mở rộng theo chiều hướng ổn định của tâm linh, mới gọi là sáng suốt và nhịn nhục. Kệ : Thực hành tự đạt trí tâm minh Thức giác minh tâm tự sửa mình Hòa hợp chung hành thành điển giới Cảm minh Thiên Địa cũng do mình.
Singapore, 26/03/98 7 :50 AM 5) Hỏi: <i>Làm sao mới được người đời kính trọng ?</i> Đáp: Thừa quên mình và tận tâm phục vụ thì sẽ được mọi người kính trọng và giúp đỡ. Kệ : Tinh thần phục vụ giúp không công Giải quyết tâm linh tiến một lòng Xây dựng cơ đồ không luyến tiếc Cùng chung tiến hóa chẳng cầu mong.	Singapore, 27/03/98 2 :35 AM 6) Hỏi: <i>Muốn tự sửa thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn tự sửa thì phải thực thi nghiêm luật vô sanh bất diệt mà tiến thân. Kệ : Pháp môn thực hiện rất chuyên cần Trí não phân minh tự xét phân Đời đạo bao lần xây dựng tiến Tâm thân an lạc tiến lần lần.
Singapore, 28/03/98 3 :20 AM 7) Hỏi: <i>Tại sao người đời thích người tu ?</i> Đáp: Thừa người đời thích người tu là vì người tu thực hành thiền tự diệt tham sân si hỷ nộ ái ố dục, đáng tin cậy hơn người phàm. Kệ : Bồ thí chơn ngôn uyển chuyển tồn Sai lầm tự sửa giữ phần hồn Trong không mà có tình giao cảm Rõ lẽ Trời ban tránh ác ôn.	

ĐIỂN KHAI THANH TỊNH

*“Diễn khai thanh tịnh quang minh tiến
Học hỏi triển miên pháp nổi liền
Thanh tịnh trong lòng thêm sáng suốt
Khai thông muôn trạng lý hòa thiên”*

“Diễn khai thanh tịnh quang minh tiến”: Lúc mà cái bộ đầu chúng ta được mở rồi thanh rút ở bên trên đó là bạn đạt tới thanh tịnh. Cái thanh tịnh chừng nào thì bạn thấy nó tiến bộ, nó sáng suốt trong nội tâm các bạn.

“Học hỏi triển miên pháp nổi liền”: Lúc đó bạn đâu có học hỏi chuyện đời nữa. Các bạn mê niệm, ngồi trong nhà đó mà nhắm con mắt niệm đó trong một phút, một giây đó là học. Học cái pháp nổi liền là cái nhẹ nhàng, cái nhẹ nhàng chừng nào thì các bạn sẽ có sáng suốt chừng này.

“Thanh tịnh trong lòng thêm sáng suốt”: Khi mà đạt được sự thanh tịnh thấy ngoại cảnh thì cái lẽ đương nhiên của nó và phận sự của nó đã tiến giải trong sự công bằng. Căn quả của mọi phần chúng ta thấy rõ ràng chúng ta là người thanh tịnh. Đó là thêm sự sáng suốt.

“Khai thông muôn trạng lý hòa thiên”: Càng ngày càng tu càng mở hết. Muôn trạng trong cơ thể chúng ta trong tiểu thiên địa này hòa đồng với ngoại cảnh, mọi trạng thái chúng ta hiểu thì cái lý nó hòa thiên là nó nằm trong thiên cơ thiên ý hết.

*“Hòa thiên mở rộng các miền
Thiên văn địa lý mới giềng khai thông”*

Khi mà luồng điện chúng ta và phần hồn hòa thiên mở rộng các miền, hiểu tất cả vừa động là chúng ta vừa hiểu. Trước kia các bạn nói đi nói lại không hiểu bây giờ tu thì động một chút xiu các bạn thấy thanh điện đó nó mở rộng các miền. Mà cái thanh điện đó khi bạn hiểu cái này thì cái khác cũng vậy nhất lý thông vạn lý minh.

“Thiên văn địa lý mới giềng khai thông”: Cái thiên văn là cái phân thanh điện ở bên trên sự nhiễu động của trời đất cũng có. Ta hiểu được ở bên trên rồi thì ta hiểu được tình trời là hiểu tình đất. Hiểu tình cha là hiểu nghĩa mẹ rõ ràng không có ly lạc ở chỗ nào hết. Cái mới giềng khai thông mà chúng ta hiểu

nguyên lý của thiên địa là mới giềng khai thông của người tu hành đạo.

*“Hành trình hòa hợp triển vòng
Khai thông nội tạng thân tông tiến thân”*

“Hành trình hòa hợp triển vòng”: Cái lúc hành trình đó mình tu mình hòa hợp biết được trời đất triển vòng phát triển cứ việc tiến lên từ mọi điểm. Nay chúng ta tiến được vòng này, mai chúng ta tiến tới vòng khác, từ trước tới thanh, từ thanh tới cực thanh thêm.

Khai thông nội tạng, lúc đó thì bạn thấy rõ tôi tầm đạo, tôi đi tầm trong ngũ tạng tôi, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, tôi phân minh các giới các màu, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang. Tôi thấy rõ khai thông nội tạng.

Thân tông tiến thân, mình hiểu mình mình mới tiến được, không có hiểu mình không làm sao tiến được.

*“Bộ đầu sáng suốt muôn phần
Lấy không làm đích mở tầng tâm linh.”*

Đó, mình lấy cái không làm đích, luôn luôn mình lấy chữ không. Cái gì cũng đem trở về chữ không thì chúng ta mới phân tách được.

Mở tầng tâm linh, các bạn trở về cái không rồi là các bạn hiểu tất cả, đó là tâm linh chớp gì?

*“Xét xem vũ trụ thiên tình
Nằm trong chơn lý chính mình phải lo”*

Mình hiểu được vũ trụ, cần khôn vũ trụ thiên tình, mình thấy rõ ràng thì mình nằm ở trong chơn lý. Bởi chơn lý nó không phải một khía cạnh mà nó là tất cả, mà tất cả đều trở về hư không, mà hư không đều trở về tất cả mọi trạng thái.

“Nằm trong chơn lý chính mình phải lo”: Mình phải lo sửa mình từ cái trước đi tới cái thanh, từ cái động đi tới cái tịnh, rồi từ cái có đi tới cái không, chúng ta mới thấy rõ cái chơn lý.

*“Làm sao vượt khỏi quanh co
Trở về chơn trạng khỏi mò cũng thông”*

Mà làm sao vượt khỏi cái sự quanh co mà nhiều người, cái trí của người nói đi nói lại, nói quanh nói quẩn nhưng mà không có phát triển nổi. Là tại vì

luồng điện nó không có thống nhứt và không có tiến thẳng đi tới sự thanh cao thành ra luôn luôn nó quanh co. Mà chúng ta trở về chơn trạng rồi thì chúng ta đi thẳng một con đường khỏi mò cũng thông, khỏi cần dò hỏi ai nhưng mà chúng ta tự hiểu rõ ràng.

*“Không gây, không tạo cơ còng
Tự phân tự giải tự phòng tiến thân”*

Chúng ta không gây thêm những cái gì động loạn nữa và không tạo cái cơ còng và không tạo sự cực khổ cho chúng ta nữa.

“Tự phân tự giải tự phòng tiến thân”: Đó, mỗi khi các bạn soi hân, pháp luân, thiền định là tự phân tự giải. Tự phòng tiến thân luôn là các bạn giải từ cái trước đi tới cái thanh, đó cái thanh nó mới bảo vệ

cho sự sáng suốt của các bạn thì các bạn mới tiến thân được.

*“Tuy rằng sống tại cõi trần
Thân tâm vẫn tiến vẫn gần Phật Tiên”*

Tuy rằng, chúng ta sống ở cõi trần thế gian. Nhưng mà cái thân và tâm chúng ta tiến về sự thanh cao nhẹ nhàng thì nó hòa hợp với sự thanh cao nhẹ nhàng ở bên trên vẫn tiến vẫn gần Phật Tiên rõ ràng. Phật Tiên là gì? Sự linh động thanh nhẹ ở bên trên. Mà chúng ta được sự thanh nhẹ đó thì chúng ta thấy trước mắt chớ đâu có xa chúng ta.

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày
30 tháng 10 năm 1977)*

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

X, ngày 31 tháng 01, năm 1997

Kính gửi Thầy,

Nhân dịp đi X gặp H., con có vài hàng gửi qua thăm Thầy. Thầy ở Úc sức khỏe Thầy hợp khí hậu mát mẻ như Thầy đã kể cho tụi con nghe qua điện đàm.

Thưa Thầy, vừa qua con có nhận được thư Thầy từ Pattaya gửi về, con rất mừng đọc những lời thanh nhẹ, nghe Thầy dạy sự tu học đúng đắn, chúng con vô cùng mang ơn Thầy đã giúp cho tụi con từ đời lần đạo, chúng con rất nhớ thương Thầy, nhờ Thầy con ráng cố gắng tu để mong có ngày được hội ngộ cùng Thầy.

Con có vài hàng gửi thăm Thầy, chúc Thầy sống mãi với chúng con. Con mong được tin Thầy hồi âm cho con. Nếu nhận được thư Thầy con vui lắm.

Con của Thầy,
NTT

B, ngày 01/01/97

Thầy thương,

Hôm nay con có gặp được anh H. từ Úc về và sắp qua. Con có vài lời kính thăm hỏi sức khỏe của Thầy. Con có nhận được thư Thầy gửi về, lời Thầy thanh nhẹ vắng vắng trong tâm thức con. Con nhớ Thầy lắm và rất mong được tương ngộ Thầy.

Thầy ơi, kính xin Thầy chuyển cho con được đi du lịch thăm má con. Thầy chuyển cho má con thu xếp lo giấy tờ du lịch qua M. để con kịp gặp Thầy khi Thầy về A.

Con kính thăm Thầy. Thầy hồi âm cho con nha Thầy.

Con,
TVH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 10, tháng 2, năm 1997

T. và H. con,

Thầy vui nhận được thư của chúng con ao ước được gắn liền với Thầy như lúc Thầy còn ở bên nhà. Chúng ta đã có có hội tương ngộ với nhau bằng xương bằng thịt, nay đã thay đổi, kẻ ở người đi, không sao tránh khỏi sự nhớ nhung và mến tiếc.

Con ơi, ở đời này có sinh, có diệt, có trụ, có tan. Đó là luật vô thường của Trời Đất đã và đang giáo dục con người. Cố gắng nắm lấy cơ hội mình có thể có được, thực hành đúng đắn để dừng tiến phần hồn, dừng mảnh giải tiến trong cơn khổ nạn, dù trụ hay là tan, đường lối rành mạch của Thượng Đế đã cho, chúng con học và hiểu được trong thực hành. Vậy chúng ta nên dày công tiếp tục thực hành. đêm tu sửa để giải tỏa những niềm nhớ nhung và hướng về một đường - nguyên lý của Trời Đất mà hành sự.

Đời này chỉ có một không hai, tức là tâm thức của mọi hành giả tại mặt đất này, cần tu, cần hiểu, cần tiến, đó là chánh giác. Chúng ta dù xa nhau nhưng mà chịu sửa mình, đó là sẽ qui về trật tự của Trời Đất chung tiến chung hành. Đêm đêm từ trường tốt đẹp phải giao cảm trong giờ thiền. Con nên vui, vui lên vì rất hiếm có cơ hội tái ngộ chung bằng lời văn thăm thía giữa đôi bên, hiểu nhau và thương nhớ nhau - điều cao quý nhất Thượng Đế đã ân ban cho chúng ta. Mọi người hướng tâm về thanh tịnh, dừng mảnh thực hành, bước qua những sự nhưng nhớ cũng như khổ ải của trần gian, ước mong được ngày tái hội, là điều duy nhất. Hiện tại hằng tuần chúng con cũng được nghe qua những gì Thầy tỏ bày với tất cả bạn đạo khắp năm châu.

Trước kia Thầy ở quê nhà đã thường nói với các con : Gặp Thầy nên tu đi, nên cố gắng tu đi, rồi một ngày nào chúng ta xa nhau, chúng ta mới khai triển được cái vốn chơn thức của chính mình mà tiến. Ngày hôm nay đã thể hiện ra rồi thì chúng ta cần

những gì ? Cần sự thực hành để tự cứu tâm thức của chính mình chung sống hòa bình với tất cả càn khôn vũ trụ, tuy xa mà gần. Nếu không thực hành đứng đắn thì tuy gần mà xa. Tôi đang sống trên mảnh đất của Trời ban, Thầy cũng vậy, chúng ta chung hành trên mặt đất của Thượng Đế, chúng ta chung thân thập nguyên khí của càn khôn vũ trụ, tình yêu thương vô tận của Ngài, đêm đêm để tự tu, sửa tâm thân, là một cơ hội cuối cùng trong đời chúng ta, không quên nhau, nếu chúng ta đầy công thực hành thì không bao giờ quên nhau. Ngược lại chúng ta xây dựng cho nhau trong khổ cảnh và lúc tương hội, Thầy luôn luôn ở gần chúng con, nhưng chúng con nào hiểu được, tại sao ? Tại vì sự thanh nhẹ của chúng con đã vắng mất, nếu chúng con nuôi dưỡng lại tinh thần xa xưa thì sẽ khôi phục sự thanh nhẹ, thanh tịnh đó mà tương hội với Thầy; đó là chánh giác thật sự, trong có mà không, trong không mà có. Hiểu được nguyên lý này, cuộc sống chúng ta lúc nào cũng an vui, Thầy đã tương hội, ôm nhau trong thôn thức và xây dựng. Từ ngày xa các con thấy Thầy làm những việc gì? Làm những việc quần sanh cần thiết, Thầy thực hành mấy chục năm trời ở xứ người, cô thân độc mã. Ngày nay hội tụ được mấy anh chị em hiểu được mình là ai ? Nhiệm vụ là cái gì?

Như các con hiện tại là phải hiểu lấy con, chứ con tu mà không hiểu lấy con là tu sai, tu bên ngoài, không đi bên trong. Tu bên trong là hiểu lấy bên trong. Tu bên trong là hiểu lấy chính mình và thấy rõ khả năng của chính mình trong chu trình tiến hóa đã và đang hành. Hướng về thanh tịnh mà tu thì mình thấy rõ gốc gác của Trời Đất dung hòa giải tiến từ giờ phút khắc, đem lại cho tâm thân an lạc của hành giả khổ công thực hành.

Cặp mắt phàm, lỗ tai phàm, lưỡi phàm của con đã dẫn con đi một giai đoạn, tự tạo khổ và lo âu cho chính mình. Con đang nếm và hành và thấy, vậy ngày nay chúng ta cần hành rốt ráo để tâm thức hội nhập trong thanh quang của Thượng Đế thì chúng ta có sự sống riêng biệt, không bị loạn trong nghiệp

duyên nữa. Đi tới chỗ sống mà không sống, vui mà không vui, buồn mà không buồn, nói mà không nói, lúc đó con mới thấy giá trị của thanh tịnh và con hòa hợp với thanh tịnh thì việc làm của con lúc nào cũng cao cả. Chúng ta thoát được mới sống cho tất cả mọi người, xây dựng cho chính mình là thương yêu và ảnh hưởng cho những người kế tiếp. Hằng ngày hằng đêm con đang hưởng nguyên khí của Trời Đất, khai triển kinh vô tự, trực giác trong tâm thức của chính con là điều cần thiết để quán thông và gỡ nạn tai cho chính mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng được người kế tiếp.

Những lời Thầy nói trên đây là sự thật, chính Thầy đã hành và đã đạt. Ngày hôm nay Thầy mới có cơ duyên tỏ thể cùng các con, mong các con hãy nắm tay, ý thức và thực hành cho đến đích, nhiên hậu các con là Thầy. Đó là sự tương ngộ chung vui hòa bình bất diệt trong tâm thức của chính chúng con. Không cần có Thầy, nhưng lúc nào Thầy cũng trong con. Các con phải hiểu điều này, con mới thật sự là người tu Vô Vi, con sẽ hội nhập trong ánh sáng vô cùng của Thiên Giới, đó là chứng minh con đang trên đường về nguồn cội, sống trong thể xác Tiểu Thiên Địa, nhưng mà không bao giờ có sự động, không bao giờ có sự khổ, không bao giờ có sự thiếu thốn, chung vui hòa bình với cả Trời Đất, vạn linh đồng nhất, thăng hoa tiến hóa rõ rệt.

Con thấy rằng Thầy làm việc rất nhiều, nửa đêm nửa hôm dậy để tỏ thể cùng các con trong xây dựng, niềm tin yêu của chúng ta không bao giờ biến mất, giữ lấy thanh tịnh mà thực hành; có có không không là chuyện trước mắt tạm bợ, tâm thức lúc nào lúc nào cũng điều hòa trong thanh tịnh, xây dựng.

Đầu năm mới Thầy gửi lời chúc các con vui càng vui, và hiểu được khả năng sẵn có, có thể thực hành đến đích. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Ayers Rock, ngày 27 tháng 4 năm 1998
TOUR AYERS ROCK

Duyên lành đã tạo Ayers Rock tour
Cùng chung bạn đạo cùng anh em hòa
Gặp nhau tại Perth thiên ca
Cùng nhau dự chuyến phi hòa không trung
Đến nơi cục đá một vùng (Ayers Rock)
Cùng chung tham dự bao dung đất trời
Đá màu thay đổi hợp thời
Nhật quang bao chiếu chẳng rời dựng xây
Tham quan du khách hằng ngày
Cùng chung suy nghiệm đổi thay sắc màu
Trần đầy du khách nghèo giàu
Địa linh khuyến khích trước sau đón chờ
Chụp hình lia lịa từ giờ
Trời lặng nên thơ người chờ chếp ghi
Đi xem cục đá từ bi
Không cần xê dịch vẫn ghi điều lành
Cùng nhau suy nghiệm ý thanh
Thực hành đưa trước em anh cảm hòa
Một đêm đến sáng lại ra
Bình minh ban chiếu nhìn ra rõ ràng
Màu trời lộng lẫy lại sang
Người người hớn hở diễn quang chiếu hành
Thiên nhiên giới cảnh thật thanh
Chụp hình lưu niệm bức tranh của Trời
Lặng thinh một chỗ không lời
Thiênêng liêng đón rước người thời có tâm¹
Tặng hoa cho quả diệu thâm
Thâm tình cởi mở cõi âm và người

¹ Bé Tám thuật lại là Bé thấy trong cõi thiêng liêng có nhiều vị tiên áo trắng ở vùng núi Ayers Rock, mang hoa quả đến vui vẻ tặng bông Bé khi Bé đến thăm vùng núi linh thiêng này.

Chung vui ngộ ý vui cười
Video lưu niệm người người đẹp xinh
Hai đêm gói ghém tận tình
Cùng chung cảm thức sửa mình lo tu
Hôm sau lại được vân du
Về Cairns chung sống được tu một nhà.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Sáu (tiếp theo)

BÁC ÁI, NHÂN ÁI, TỪ BI, TRUNG TRINH CẢM ỨNG CÙNG MỘT LỄ

ĐƯỜNG ĐẠO, CHÂN LÝ, SINH MỆNH, CHÂN TÂM LINH TÍNH KHÔNG HAI NGHĨA

...
Thái Sinh: Nhân loại có thái bình, tôn giáo có thái hòa, thế giới có đại đồng mới thực là hoàn toàn tốt đẹp... Vả lại Thánh Hiền Đường vốn đã chủ trương tôn giáo hợp nhất, bữa nay lại phỏng vấn một tôn giáo khác, liệu có tránh khỏi một số giáo sĩ tôn giáo bạn bài xích cùng phỉ báng chăng?

Tế Phật: Ngày nay tinh thần phổ hóa đạo pháp của Thánh Hiền Đường chí công vô tư, ra sức hòa giải tôn giáo xã hội đồng thời cũng là phương thức phổ biến đạo lý của thầy trò ta. Do đó mình càng phải phát triển đường lối giáo hóa đầy ý nghĩa chân thật này, khi sứ mệnh thành công tự vấn lương tâm hẳn là không thẹn, gắng hết sức làm. Nếu như có một tôn giáo nào đó vì ích kỷ hẹp hòi không chịu dễ dàng dung nạp kẻ khác tiến vào mảnh vườn tu của mình thì làm sao gọi là bác ái rộng lượng được, há chẳng khẩu thiện mà tâm chẳng thiện sao, để rồi chỉ tự chuốc lấy sự thấp hèn xấu xa mà thôi vậy.

Thế mới hay, thời xưa vì sự giao thông không thuận tiện nước này nước kia cách trở, ngày nay việc đi lại hết sức dễ dàng, việc truyền thông tin tức càng mau chóng tiện lợi. Do đó chỉ tại một số nhà truyền giáo, truyền pháp không giúp đệ tử hấp thụ nổi, nên họ chẳng chịu tu trì, cũng có một số nhỏ mưu đồ lợi lộc, hoặc dẫn dụ kẻ khác sùng thượng mình nên mới xảy ra tình trạng trên. Như hiện nay nhà Phật thường dẫn chứng: “Tức tâm tức Phật” “Thị

tâm thị Phật” (*Tâm là Phật*) thế mới biết mỗi người đều có Phật tính, chứ chẳng phải chỉ có những người khoác áo thầy tu mới có Phật tính, không phải chỉ những ai được mặc áo tôn giáo mới được kính nể, bởi vậy chỉ cần có quyết tâm tin tưởng mà thôi. Kẻ đã tiêu cực thì cho dù có được khoác áo tôn giáo đi nữa họ cũng vẫn cứ tiêu cực vì thế tôn giáo có hay ho sáng láng cách mấy cũng trở thành vô nghĩa. Tôn giáo được sáng lập vốn là để thương yêu loài người, nếu như từ bỏ tôn chỉ đó tức là đẩy tôn giáo tới chỗ mông lung huyền hoặc, chắc chắn, sẽ bị người ta chỉ trích và xa lìa, cho nên tôn giáo phải tay liền tay, tâm liền tâm, nếu như quan niệm ngoài ta ra đều là ngoại đạo; ngoài tôn giáo của ta ra không có tôn giáo nào bằng, thì càng khiến người ta hoài nghi mất tin tưởng, hoặc càng đẩy người ta tới chỗ u mê cuồng tín mà thôi. Do đó, đức Không có dạy rằng: “Đạo không hành, ta đã biết rồi! Kẻ trí thì quá mức, kẻ ngu thì chẳng tới (*Đạo chi bất hành dã, ngô tri chi hĩ! Tri giả quá chi, ngu giả bất cập dã. Đạo chi bất minh dã, ngô tri chi hĩ! Hiền dã quá chi, ngu giả bất cập dã*). Và ngài còn dạy thêm song cũng cùng một ý như trên: “Biết thì cho là biết, không biết thì cho là không biết” (*Tri chi vi tri chi, bất tri vi bất tri*) có hiểu được như thế mới thật là biết vậy. Việc học đạo là việc bình thường của mọi người, chớ tự cho đạo giáo của mình là cao hơn hết, nếu như có mặc cảm tự tôn như thế thì quả là bệnh hoạn quá rồi, phẩn bội

hẩn tinh thần nguyên thủy của đấng giáo chủ lúc sinh thời răn dạy.

Thái Sinh: Thưa ân sư dạy rất đúng, tinh thần cứu đời của đức Ki-Tô quả là tấm gương vĩ đại để loài người noi theo, tin tưởng rằng những tín đồ giàu đức tin nơi Chúa thì đều có lòng vị tha bác ái vô biên.

Tế Phật: Trò ngoan đã giải trừ được hết những chướng ngại trong tâm, giờ đây thầy trò ta hãy bắt đầu cuộc hành trình.

Thái Sinh: Thưa ân sư, con đã sửa soạn xong, kính mời thầy lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, Thái Sinh hãy tạm nán lại trên đài sen, đợi thầy niệm chân ngôn để vị tu sĩ ở trong chung cư cao bốn tầng kia xuất hồn luận đạo với con.

Thái Sinh: Thưa vâng, có phải là vị trung niên đang đọc sách trong phòng kia không?

Tế Phật: Đúng đây.

Thái Sinh: Thưa bên cạnh vị đó con thấy có một vị phụ nữ cùng một đứa nhỏ đang ngồi xem truyền hình, con sợ rằng sẽ quấy rầy họ.

Tế Phật: Chỉ khiến tu sĩ đó gục đầu trên bàn nghỉ ngơi ít phút mà thôi.

Thái Sinh: Thưa hay lắm, con làm sao hiểu rõ được pháp lực của ân sư.

(Sau khi Tế Phật niệm chân ngôn, vị tu sĩ đang ngồi đọc sách tự nhiên như kẻ ngái ngủ, miệng ngáp mấy cái, rồi đầu gục trên bàn, hồn vía mê đi)... Pháp lực của ân sư quả là vi diệu vô biên. (Lúc này vị tu sĩ đó giống hệt như đang ngủ say, nguyên linh nhẹ nhàng bay tới trước Tế Phật).

Thiện Sĩ: Thưa, thánh linh phía trước từ đâu tới?

Tế Phật: Tôi là Phật Sống Tế Công, bữa nay vì trước tác sách Nhân Gian Du Ký nên đã niệm chân ngôn để vị xuất hồn tới đây trong giây lát.

Thiện Sĩ: A, thì ra nguyên nhân là Phật Sống Tế Công tới. Xin kính chào ngài.

Tế Phật: Miễn lễ, hi vọng vị có thể đem hết sở học của mình ra đóng góp vào sách Nhân Gian Du Ký.

Thiện Sĩ: Thưa hay lắm, song tiếc rằng công trình nghiên cứu Thánh kinh chưa thật sâu xa, nhưng cũng may là được thấm nhuần tinh thần cứu đời của Chúa Ki-Tô từ tấm bé, nên bữa nay nếu như được hỏi về căn bản giáo lý cũng xin tận tâm trình bày.

(còn tiếp)

